

Naar de juiste plek (Helmond)

Buiten scheen de zon, binnen onthaalde men ons netjes
Op koffie, verse jus en rijk belegde pistoletjes.
Dames met een groen accent liepen door alle gangen
En wij zaten hier, stiekem toch naar buiten te verlangen.

Wat was de juiste plek? Vroeg ik mij af toen het begon
Deze goed gekoelde zaal of lekker buiten in de zon?
Korte mouwen, korte broeken, ik zag heel veel blote benen
Van vrouwen die in vlotte zomerjurkjes hier verschenen.

Dagvoorzitter Overgoor had z'n overhemd thuisgelaten
Met z'n hoofd in de beamer begon ie opgewekt te praten.
Het was een eer om hier te presenteren, sprak ie tot het klasje
Daarna behandelde hij kort de inhoud van uw tasje.

Netwerken! Daar ging het om, vertelde Ronnie toen
In uw tasje zaten hulpkaartjes om dat prettig te doen.
Er waren post-its, pepermuntjes, daar kon iedereen op trakteren
Aan wie een slechte adem had kon u ze ook offeren.

Toen was de vloer zo'n vijf minuten voor Rick van der Velden
Die had niks en alles met dit gebouw van doen, zoals ie ons vertelde.
En ook dat ie het, net als Ronnie, heel vervelend vond
Dat ie met zijn hoofd de hele tijd vol in de beamer stond.

Zonder relatie geen prestatie, Rick die meldde ons nog dat
Hij, te allen tijde, overal handjes nodig had.
Toen Han Viguurs naar voren, en minutenlang sprak Han
Over haar veelbelovende en mooie actieplan.

Jongeren duurzaam naar de juiste plek brengen was vanaf vandaag het streven
Wat speerpunten en acties meldde Han daarna nog even.
Het actieplan als oliemannetje, smeermiddel, dat was het mooie
Dat kon voorkomen dat we jongeren over de schutting zouden gooien.

Jongeren die thuiszitten? Achterin klonk een telefoon
Dat was allemaal niet fijn, zei Han op serieuze toon.
Zij had zelf een pracht job, wilde zij nog aan ons kwijt
Toen kregen Collin en Eline hier de vloer, enige tijd.

Collin vond de school en de begeleiding goed, zei hij
En van Eline had ie weinig last, zoals ie ons vervolgens zei.
Ze zaten allebei gezellig in dezelfde klas
En het bleek dat aan auto's sleutelen Collins lust en leven was.

Eline hield van dieren, werkte op een kinderboerderij
En als vrijwilliger op de dierenambulance, en daar straalde zij.
Ze kende alle vogels, gaf ze vrolijk te verstaan
Ze hield van kool- en pimpelmees, en van de knobbelzwaan.

Ze zat niet òp, maar ìn de ambulance, waarop Collin hier bekende
Dat ie soms best wakker lag en grote zorgen kende.
Eline piekerde soms, voelde zich soms de koning te rijk
Die dingen dacht zij allebei, maar nooit allebei tegelijk.

Ronnie stelde Eline gerust en deelde monter mee:
“Kind, toen ik zeventien was had ik ook werkelijk geen idee.”
Collin had niks met rekenen, wiskunde en economie
En Eline, bleek, was ook niet dol op deze drie.

Toen pakten we de telefoon voor het interactieve deel
Wie zaten er in deze zaal? Ondernemers niet heel veel.
Ronnie pikte er een aantal uit, voelde hen aan de tand
Maar de zaal helde toch duidelijk over naar de onderwijskant.

“Voor het begeleiden van jongeren naar de juiste plek behoeven wij objectiviteit.”
Wou de onderwijsonderneemster met de bruine krullen aan ons kwijt.
“Samenwerken is belangrijk”, zei een lief, langharig meisje toen
“Omdat sommige mensen het niet in hun eentje kunnen doen.”

Wat ging er heel erg goed in jongeren begeleiden naar de juiste plek?
We lieten hen veel minder los, zei Mark, dat was niet gek.
“Warme overdracht, de duidelijkheid van de overgang”, lazen wij toen
Dat was de inbreng van Niek en Willem, had met vrouwen van vijftig niets van doen.

Elise sprak van maatwerk, dat dat duur was, was terecht
Anders was het geen maatwerk, werd door Elise nog gezegd.
Betrokkenheid, aandacht en samen waren de drie sleutelwoorden
En een hele kleine smiley, die de hele zaal bekoorde.

Een leerplichtambtenaar sprak toen, en Ronnie brulde luid:
“Leerplichtambtenaar?! Zo zie je er helemaal niet uit!
“Objectiviteit bestaat niet!” zei de leerplichtambtenaar
Mensen maakten het verschil, dat was voor hem zonneklaar.

Samen was belangrijk, want geen mens kon het alleen
Ronnie blies op zijn fluitje, waarna u naar de koffie verdween.
U zou er geen spijt van krijgen als u tot het eind zou blijven
Dat had alles met mij te maken en met wat ik zat op te schrijven.

Naast mij staat trouwens Hans, hij begeleidt mij heel erg fijn
Met aandacht en betrokkenheid, ik voel dat wij samen zijn.
Hij is heel erg duur, maar maatwerk? Dat levert ie niet
Ik werk nu tien jaar met hem samen, hij speelt altijd dit zelfde lied.

Tijd voor een korte pauze, die was iedereen gegund
Er werd ook kwistig rondgegaan, zag ik, met pepermunt.
Er werd genetwerkt, zonder hulpkaartjes, nog even snel naar de WC
En toen door naar de workshops, drie stuks, in ronde één en twee.

Ik startte met “De kracht van Samen”, het verhaal van Agrifood
Nicole van der Aa! En haar ambitie leek mij goed.
Ze had het over eilanden, muren, en bruggen bouwen
De zaal bleek mondig en zat zich hier nauwelijks in te houwen.

Schiereilanden, Bounty-eilanden, Nicole werd toevertrouwd:
“In deze regio zijn heel veel bruggen al gebouwd.”
Een filmpje van een pinguïngroep, de moraal die bleek meteen:
Met een groep bereikte je meer en kwam je verder dan alleen.

Het belang van de jongere, daarom draaide het
Ooit was iemand, vanuit een potje, op dieet gezet.
Zien en doen wat nodig is, wou Nicole daarover kwijt
Ik dacht: gaat dit nu over objectiviteit of subjectiviteit?

Een leven lang leren, duurzame banen in een organigram
Waarna Van der Aa over de streep op de horizon te spreken kwam.
Voor mij was dit het moment dat ik een deurtje verder ging
Naar Yvonne Blik, zij toonde een gekleurde tekening.

Een bevlogen juf, zo constateerde ik direct
Ze sprak over haar leerlingen met liefde en respect.
De Path-methode, de toekomstdroom, die was het uitgangspunt
Dat er daar heel veel van uitkwamen was iedereen gegund.

Wat was haalbaar in de tijd? Binnen een maand of een halfjaar?
Concrete voorbeelden? Yvonne had er wel een paar.
Naar New York gaan met je vrienden? Die droom die bracht zij hier ter sprake
Ze zei: “Soms komen dromen uit als je ze kleiner durft te maken.”

Het verhaal van Bram, die stress over zijn operatie had
Maar toch voor een operatie koos, vrijwillig deed ie dat.
De pen waarmee ie ja aankruiste zat van de stress geen punt meer aan
Maar die operatie heeft ie vrolijk ondergaan.

Weer een kwartiertje, toen bij Marloes en Lotte in de klas
Om te horen wie precies de loopbaanbegeleider was.
“Selectie aan de poort!” zo werd door Lotte streng verklaard
Het onderscheid dat werd gemaakt met een groene of rode kaart.

Er werd een balletje opgegooid in dit divers gehoor
En wie het balletje ving, die stelde zich kort even voor.
Een powerpointloze workshop, de we vrolijk ondergingen
Marloes vertelde, Lotte maakte mooie tekeningen.

“Jij kunt wel héél mooi tekenen!” zei iemand vol bewondering
Waarna Lotte met nog meer enthousiasme verder ging.
Wellicht was ooit haar grote droom de nieuwe Van Gogh te zijn
Nu tekende ze hier, die droom maakte ze lekker klein.

Maar met enorm veel plezier, en zonder afgebroken punt
Tekende zij vier vellen vol, dat was haar zeer gegund.
Hans was graag de nieuwe Bach geweest, dat mocht ik eigenlijk niet vertellen
Maar die heeft, zoals u hoort, zijn droom ook flink bij moeten stellen.

De zaal een beetje leger dan vanmiddag aan 't begin
Een aantal van u die gingen vast de zon al in.
Een terrasje pakken, met de fiets een stukje toeren
Ergens vogel spotten of de knobbelzwanen voeren.

Ronnie, die weer onvermoeibaar met zijn hoofd in de beamer zat
Vooronderstelde dat u aan reflectie best behoefte had.
Nicole vond haar workshop leuk, er was veel energie, zei zij
Twee post-its haalde zij er daarna graag nog even bij.

Beschutte werkplekken, daar was beslist behoefte aan
En er was onvoldoende geld, gaf ze wat narrig te verstaan.
Maar voor je iets verdienen kon moest je eerst zelf gaan investeren
“Investeer dus in de jongeren!” Wilde zij concluderen.

Yvonne, “gewoon juf”, kwam ook haar post-itjes uitleggen
Person driven planning, daarover mocht ze nog wat zeggen.
Toen Lotte naar voren, Ronnie grapte vrolijk dat
Zij de catfight op de gang vandaag van Marloes gewonnen had.

De kloof tussen onderwijs en werkgevers bleek zeer groot te zijn
Hier en ook in Eindhoven, en dat was niet zo fijn.
Buiten de kaders denken kon geen kwaad, zei Lotte toen
Nog één keer greep u naar de telefoon om uw zegje hier te doen.

Wat was uw belangrijkste actie na vandaag? Dat was de vraag
Het systeem dat kwam op gang, maar wel een beetje traag.
Sommigen lukte het direct, Ruud wilde laten weten:
Na vandaag ging hij voornamelijk lekker muffins eten.

Birgit ging tekenen met Wes, Antonie mensen motiveren
Britt ging zwemmen met haar vriend, had ze zitten noteren.
Het vervolg na deze bijeenkomst bleef de grote vraag
Eerst was het podium voor mij, en ik verscheen maar al te graag.

Mijn droom op mijn 17e? Een dichtbundel publiceren
Die droom heb ik klein gemaakt om iets te kunnen realiseren.
Ik voel mij een gezegend mens, en iedereen mag het horen:
Want één gedicht in Helmond, dat is ook een mooie score.

Ik gun alle jongeren hun dromen en gedroomde kansen
Collin iets met auto's, Eline haar dierenambulance.
Ik gun iedere zeventienjarige om het nog niet te hoeven weten
En dat er niets of niemand over de schutting wordt gesmeten.

Ik heb weer veel geleerd vandaag, dat is ontzettend fijn
Over schrijven tot je punt breekt, en dat er handjes nodig zijn.
Over objectiviteit en strepen aan de horizon
En dat je bij een slechte adem niet zonder pepermuntjes kon.

Ik kan nog uren doorgaan, maar denk niet dat ik dat doe
Zonder relatie geen prestatie! En Hans wordt een beetje moe.
Hij mag er dan uitzien als een leerplichtambtenaar met een gitaar
Als mijn eigen oliemantje smeerde hij alles aan elkaar.

Haast tijd voor de borrel, want het is bijna vijf uur
Dit gedicht was maatwerk, en daarom ontzettend duur.
Ik heb consciëntieus gezorgd dat elke regel rijmde
Want als het één keer niet rijmt vragen ze volgende keer Nico Dijkshoorn!

Ik hoop dat u genoten heeft van deze ouwedamesrap
Weet dat ik, net als Han Viguurs, een echte t0p job heb.
Hans heeft sinds zijn 17e nog altijd geen idee
En we zaten hier gezellig, en we zaten hier oké.

Dominique Engers, 18 juni 2019, Helmond.
www.desneldichteres.nl